

10th International Scientific Conference

**Science progress in European countries:
new concepts and modern solutions**

Hosted by the ORT Publishing and

The Center for Scientific Research “Solution”

Conference papers

October 25, 2019

Stuttgart, Germany

10th International Scientific Conference

“Science progress in European countries: new concepts and modern solutions”: Papers of the 10th International Scientific Conference.
October 25, 2019, Stuttgart, Germany. 427 p.

Edited by **Ludwig Siebenberg**

Technical **Editor: Peter Meyer**

ISBN 978-3-944375-22-9

Published and printed in Germany by ORT Publishing (Germany) in
association with the Center For Scientific Research “Solution” (Ukraine)
October 25, 2019.

ORT Publishing

Schwieberdinger Str. 59

70435 Stuttgart, Germany

All rights reserved

© ORT Publishing

© All authors of the current issue

ISBN 978-3-944375-22-9

Table of Contents

1.	СИТНИК Т.М. СИСТЕМА К.С. СТАНІСЛАВСЬКОГО У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.	8
2.	МОКРОМЕНКО О.В. ЗНАЧЕННЯ ПРОСВІТЯНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БЛАГОДІЙНИХ ТА НАРОДООСВІТНІХ ГРОМАД У СПРАВІ ЗАСНУВАННЯ ЄДИНОЇ МАСОВОЇ МЕРЕЖІ ЗАКЛАДІВ ЕЛЕМЕНТАРНОЇ ОСВІТИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ХІХ СТ.	13
3.	ГУЦОЛ М.І. ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ЇХ РОЛЬ У МЕДИЧНОМУ ВНЗ УКРАЇНИ.	21
4.	РИМАР Т.Е., СУВОРІН О.В. ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРИ І ФАЗОВОГО СКЛАДУ КОМПЮЗИЦІЙНИХ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ НА ОСНОВІ РІДКОГО СКЛА.	26
5.	RANCHENKO S.O. QUADROCOPTER-BASED ARTIFICIAL INTELLIGENCE SYSTEM FOR DETECTING FIRES AND EMERGENCIES.	37
6.	ШАНДРУК С.І. ПІЗНАВАЛЬНІ БАР'ЄРИ ЯК ФАКТОР ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.	40
7.	ІВЧЕНКО О.М., МІСЯЦЬ Ю.В. ВИЗНАЧЕННЯ ЗНАЧЕННЯ ГЕНДЕРНОГО АСПЕКТУ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ У СПОРТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.	44
8.	БУДАНОВ П.Ф., БРОВКО К.Ю., ХОМЯК Э.А. РАЗРАБОТКА МОДЕЛИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЯ ОПЕРАТИВНЫМ ПЕРСОНАЛОМ В НЕШТАТНЫХ РЕЖИМАХ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ЭЛЕКТРОСТАНЦИИ.	55
9.	ZAKHARCHUK O.I, EZHNED M.A. CASE STUDY METHOD AS A COMPONENT OF PROFESSIONALLY ORIENTED EDUCATION.	65
10.	ГЛУЩЕНКО О.Л., УСТИМЕНКО І.О. ПОКРАЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ РОБОТИ КОТЕЛЬНИХ АГРЕГАТІВ ЗА РАХУНОК ЗМЕНШЕННЯ ВИКИДІВ NO _x У НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ.	73
11.	ЦИБУЛЬКО О.С. ДУХОВНІ ЦІННОСТІ ЯК ПІДГРУНТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ.	79
12.	ШИШКІН Е.А., ВЯТКІН К.І., ІВАСЕНКО В.В., ПАНКЄЄВА А.М., ГУЛАКОВА А.П. МОДЕЛЬ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ НОВОСТВОРЕНИХ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.	84

13.	ОРЄХОВА К.В., АЛТУНІНА В.О. КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ СТРАХОВИХ ДОГОВОРІВ У БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВАХ.	93
14.	ОРЄХОВА К.В., МАРЧЕНКОВА А.В. ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ БАНКІВ.	102
15.	PAVLIUK T.V. EFFICIENCY OF INITIAL-I STAGE GENERALIZED PERIODONTITIS TREATMENT AMONG MEDICAL UNIVERSITY STUDENTS ACCORDING TO CLINICAL INDICATORS OF ORAL CAVITY.	114
16.	СЕМЕДІЙ Б.Ю., МИКИТА М.М. «ТЕХНОГЕННЕ НАВАНТАЖЕННЯ КАР'ЄРІВ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ».	117
17.	ЯРОПУД З.П. ЛАДОВО-ІНТОНАЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІРИЧНИХ ПІСЕНЬ КАМ'ЯНЕЧЧИНИ.	112
18.	МИКИТЕНКО П.В., ДЕСЯТНЮК Л.Б., КУЛІКОВСЬКИЙ Н.К. ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПРОТЕЗУВАННІ КІНЦІВОК.	129
19.	ЕЩЕНКО Ю.В., ЛУГАНСЬКА О.В., БОВТ В.Д. ВИКОРИСТАННЯ САРАНОВИХ ДЛЯ БІОІНДИКАЦІЇ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ В ОТОЧУЮЧОМУ СЕРЕДОВИЩІ.	135
20.	ТАРАН М.С., ПОЦУЛКО О.А. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ.	139
21.	ВЕРБИЦЬКА О.Г., ПОЦУЛКО О.А. ВПЛИВ ВІЗАНТІЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА КУЛЬТУРУ КИЇВСЬКОЇ РУСІ.	147
22.	БЕКДАМИРОВА Л.З. ПОЛІТИКА ІДЕНТИЧНОСТІ У РЕГУЛЮВАННІ ЕТНОПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В КРАЇНАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ (НА ПРИКЛАДІ БОЛГАРІЇ).	155
23.	РЯДИНСЬКА І.А. МОТИВАЦІЯ – ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА.	167
24.	ІНОЗЕМЦЕВА С.В. РОЛЬ АНІМАЦІЇ У СУЧАСНОМУ ВЕБ – ДИЗАЙНІ.	174
25.	ШЕВЧУК В.О. ГЛОБАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ РЯТІВНИХ СМИСЛІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗНАННЯ: УКРАЇНСЬКИЙ ВНЕСОК У ТВОРЕННЯ СУЧАСНОЇ НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ.	178
26.	САВИЧ А.В. АЛГОРИТМ ГУМАТАРИЗАЦІИ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ФОРМИРОВАНИЯ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ СТУДЕНТОВ ТЕХНИЧЕСКИХ ВУЗОВ.	189
27.	СВЕРЧЕВСЬКА І.А. ІСТОРИЧНА НАСТУПНІСТЬ У НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ.	198

28.	ЗАВ'ЯЛОВА О.К. СТИЛІСТИЧНІ ПРОЕКЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ АНСАМБЛЕВОЇ МУЗИКИ ЗА УЧАСТІ ВІОЛОНЧЕЛІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.	206
29.	СТАХЕВИЧ Г.О. СТАНОВЛЕННЯ РОМАНТИЧНОГО ФОРТЕПІАННОГО КОНЦЕРТУ В ТВОРЧОСТІ ДАНІЕЛЯ ШТЕЙБЕЛЬТА.	216
30.	КРАВЦОВА Я.О., МЕЛЬНИК О.В. ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ЯБЛУНІ НА ПІДЩЕПІ М.9 ЗАЛЕЖНО ВІД СПОСОБУ ТА СТРОКУ ОБРІЗУВАННЯ.	223
31.	ТАРАСЮК Т.С., СВИРИДЮК В.З. ВПЛИВ БІОРИТМІВ НА САМОПОЧУТТЯ І ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ (УСПІШНІСТЬ) СТУДЕНТІВ .	228
32.	РОГОВСЬКА К.В. МЕДИЧНИЙ АДМІНІСТРАТОР – ФАХІВЕЦЬ НОВОЇ ФОРМАЦІЇ В РОБОТІ СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ.	235
33.	ШУНДЕЛЬ Т.О. КЛАСИФІКАЦІЙНІ ПРИНЦИПИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ СКЛАДНОПІДРЯДНИХ РЕЧЕНЬ У МОВІ.	245
34.	LOMONOSOVA ZH.V., RACHKOVSKIY O.V. COMPARATIVE ANALYSIS OF THE LANGUAGE PLAY MEANS USING THE EXAMPLE OF THE "THREE COMRADES" NOVEL BY E.M. REMARQUE.	254
35.	ТОЛМАЧОВА І.Г. ПЕРЕВІРКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ МЕДІА-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ.	263
36.	ШМИРКО О.С., КРЕЦЬКА Ю.А. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ.	274
37.	БЕЗБОРОДЬКО Ю.О., НІКУЛІН Р.Ю. “БІЛІ ПЛЯМИ” У ПЕРСОНІФІКОВАНІЙ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ.	282
38.	ТУРЛАКОВА Н.Б. КЛЮЧОВА РОЛЬ ЦІЛЕСПРЯМОВАНОГО САМОПІЗНАННЯ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ СТУДЕНТА.	286
39.	ПАНДАЗИ О.В. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПАРТНЕРСЬКИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.	291
40.	БЕРЕСТ З.Л. ПРИРОДНАЯ, ПОЗНАВАТЕЛЬНАЯ И ЭСТЕТИЧЕСКАЯ ЦЕННОСТЬ ЭНТОМОКОМПЛЕКОВ ЗАКАЗНИКА “КОЗИНСКИЙ”.	299

41.	ЧУПАХІНА С.В., ШЕШУРАК Х.М. ОРГАНІЗАЦІЯ КОРЕКЦІЙНО-ЛОГОПЕДИЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З ООП В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.	303
42.	SERGEYEVA T.V. MULTIDISCIPLINARY APPROACH FOR DEVELOPING E-TRAINING COURSES.	310
43.	ЦУРАНОВА О. О., ЛАТИШ Н. С. МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.	316
44.	NAZYMKO O.V. TEACHING ENGLISH AS A SECOND LANGUAGE: PSYCHOLOGICAL APPROACH AND E-LEARNING.	321
45.	БІЗЮКОВ Л.Є., ГОРЯЩЕНКО Ю.Г. ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ ЗА РАХУНОК МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИХ ФАКТОРІВ.	326
46.	БОЯРСЬКА-ХОМЕНКО А.В., ШТЕФАН Л.А. РОЗРОБКА ТЕОРЕТИЧНИХ ПОЛОЖЕНЬ ПРОЦЕДУРИ ВИЗНАННЯ НЕФОРМАЛЬНОГО ТА ІНФОРМАЛЬНОГО НАВЧАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ ПОЛЬЩІ.	332
47.	НЕПОРОЖНЯ В.М. RISK FACTORS FOR POSTOPERATIVE COMPLICATIONS OF HEALING SOFT TISSUE WOUNDS.	343
48.	РУСИНЮК М.М. ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ НА ПУБЛІЧНУ ПОЛІТИКУ.	347
49.	KONONENKO N.M., KAIDALOVA L.G., FESENKO V.Y. HANDOUTS AS A MICROCYLE OF ACADEMIC LECTURE IN THE DIGITAL AGE.	355
50.	БІЛЕЦЬКИЙ І.П. ФЕНОМЕН НАУКИ В КОНТЕКСТІ ПАРАДИГМ ФІЛОСОФУВАННЯ.	362
51.	КОХАН Н.М. ДВОЇСТА СУТНІСТЬ ЛЕНД-АРТУ.	370
52.	СОТНІКОВ Д.В. ПРОКРАСТИНАЦІЯ ЯК ФАКТОР ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.	378
53.	КРАВЧУК Т.М., САНЖАРОВА Н.М., ГОЛЕНКОВА Ю.В., РЯДИНСЬКА І.А. ОЗДОРОВЧІ МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ.	389
54.	ЧЕРНИХ С.А., ПАШОВА В.Т., ЛЕМІШКО С.М. ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТІВ В ПІСЛЯЗБИРАЛЬНИЙ ПЕРІОД ПРОТИ ГОРОХОВОГО ЗЕРНОЇДА (BRUCHUS PISORUM L.).	397
55.	ЗЛЕНКО І.Б. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ МІКРОБОЦЕНОЗІВ У РІЗНОЯКІСНИХ МОДЕЛЯХ	404

	ТЕХНОЗЕМІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИКОРИСТАННЯ.	
56.	ДЕНИСЕНКО А.О. ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ У ГУРТОЖИТКУ.	410
57.	МИХАЙЛІВ Г.В., ЄМЕЦЬ О.І. ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХОДІВ СТИМУЛЮВАННЯ СТАНОВЛЕННЯ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.	417

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТУДЕНТСЬКОГО ДОЗВІЛЛЯ У ГУРТОЖИТКУ

ДЕНИСЕНКО А.О.

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри історії педагогіки і порівняльної педагогіки

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

м. Харків, Україна

Виховна система освітнього закладу – актуальна проблема у педагогічній теорії та практиці закладів вищої освіти (ЗВО). У нормативних документах (положеннях, законах, постановах) визначено мету, зміст, принципи й особливості виховання особистості на різних рівнях освіти. Але слід зауважити, що орієнтація лише на освітній компонент призвела освітнє сьогодення до «вилучення» значної частини викладачів з виховної роботи, до масового її згортання у вищих освітніх закладах, а в результаті – до майже «виховного колапсу». Ми вже маємо соціо-психо-педагогічні проблеми ХХІ століття серед учнівської та студентської молоді: булінг, кібер-булінг, тролінг, комп'ютерна, алкогольна і наркотична залежність, радикалізм, жорстокість, не здатність до духовного співпереживання, байдужість, депресивність, недбалість, збіднений кругозір, лінощі та ін.

Чи можливо вирішити ці проблеми суспільства, чи можна попередити важкі наслідки страшних «діагнозів століття»?

Повернемося до психолого-педагогічних досліджень, де наголошується, що важливим фактором впливу на розвиток, виховання, формування особистості є середовище та мікросередовище. Нагальна задача освітян – знайти середовище для максимально дієвого результату – виправлення, попередження негативних вчинків, наслідків, асоціальної поведінки сучасної молоді.

Тому сьогодні науковці мають віднайти ефективні технології, форми роботи з учнівською та студентською молоддю, щоб здійснити соціально-

навчально-виховні функції як освітнього закладу, так і вирішити нагальні завдання молодіжної політики держави. Пошук спеціальних форм (методів, прийомів, технологій, напрямів) професійного психолого-педагогічного супроводу має бути спрямований не тільки на вирішення педагогічних та соціальних завдань навчального закладу й освіти в цілому, але й на вирішення особистісних проблем учнівської та студентської молоді.

Враховуючи вищезазначене, у межах цих тез зупинимося на окреслених проблемах та їх вирішенні в умовах вищого педагогічного навчального закладу, а саме – гуртожитків як важливої підструктури освітнього закладу, виховної системи університетів і виховної зони суспільства в цілому.

Тематика досліджень з даної проблеми досить широка. Проблемам виховної роботи зі студентською молоддю в гуртожитку присвячено роботи Є. Балагушкіна, В. Бовкун, Т. Жук, М. Ковальнової, В. Лутанського, Г. Павліченко, Б. Патралов, М. Поплавського, П. Рогонова, Е. Тюріна та ін.

Дійсно, науковцями багатоаспектно досліджуються ключові складники педагогіки дозвілля, дозвілєвої діяльності, але значущість інституції «студентський гуртожиток» залишається недостатньо окресленою.

Сьогодні слід вивчати організацію змістовного студентського дозвілля у гуртожитку як важливий інструментарій, сферу-індикатор впливу на формування, розвиток, виховання особистості, індивідууму, громадянина, майбутнього фахівця.

Педагогічний досвід та наукові дослідження вчених (Ю. Азаров, М. Аріарський, І. Белецька, М. Бурлакова, В. Давидов, О. Косяк, С. Котловий, Н. Максимовська, Б. Мосалев, Л. Новікова, І. Петрова, Ю. Стрельцов, Б. Тітов, І. Шевчук, Н. Ярошенко та ін.) доводять, що відрізок вільного неорганізованого часу студентів і невміння розпорядитися ним призводить до соціальних і суспільних проблем.

Сьогодні, маючи можливість вибирати дозвілля за власним бажанням, молодь часто не готова до свідомого вибору видів діяльності, які сприяли б повноцінному формуванню особистості чи стали б платформою для набуття

певного досвіду (ораторського, комунікаційного, лідерського тощо) для подальшої практичної діяльності. З іншого боку, студенти сприймають дозвілля тільки як час розваг. Викликає тривогу саме таке порожнє проведення вільного часу і відсутність у частини студентської молоді стимулу до самоосвіти, саморозвитку, самовдосконалення.

У науковому доробку І. Шевчук знаходимо чинники розмежування молодіжного середовища, що стають перешкодою в активній змістовній дозвілльовій діяльності студентства: комерціалізація дозвілльової сфери, витіснення безкоштовних культурних послуг із центрів дозвілля [4]. У зв'язку з цим проблема раціональної організації вільного часу студентської молоді набуває особливого значення у межах закладів вищої педагогічної освіти.

Слід пам'ятати, що найпоширеніші й ефективні сучасні моделі виховання виділяють три групи умов формування якості особистості: загальнолюдський, цивільний і професійний, тому від того, яким буде вчитель (його життєві та громадські позиції, людські цінності, громадянська свідомість, світогляд та ін.) складатиметься психолого-педагогічна база (фундамент), виховне джерело формування громадянської самосвідомості, соціальної зрілості, духовного багатства особистості підростаючого покоління та культури нації в цілому.

Важливою ланкою у забезпеченні атмосфери високої дозвілльової культури, творчої активності, професійного зростання, громадянської самосвідомості відіграють суб'єкти педагогічного процесу: органи студентського самоуправління закладів вищої освіти, куратори академічних груп, студентський актив гуртожитку, вихователі-методисти гуртожитку, координатори з виховної роботи факультетів, деканати. Завдання освітнього закладу – узгодити, скоординувати спільну роботу, співпрацю всіх структурних підрозділів, об'єктів і суб'єктів навчально-виховного процесу.

Слід зазначити, що принципами організації дозвілля та просвітницької роботи у гуртожитку повинні бути: системність, що передбачає раціональне використання вільного часу; добровільність у виборі дозвілльової діяльності, сфери дозвілля; доступність та якість дозвіллевих послуг; диференціація

професійних інтересів; відповідність дозвіллевих послуг місцевим умовам – соціально-демографічним, економічним, культурно-освітнім, політичним та ін.; моніторинг (систематичне вивчення, прогнозування, корегування) розвитку дозвіллевої сфери; принцип ініціативи, інтересу і самодіяльності студентів. Врахування всіх принципів організації дозвіллевої діяльності у студентському гуртожитку, вікових особливостей, інтересів, потреб особистості сприяють не лише задоволенню бажань, інтересів сучасної молоді, а й пробудженню нових потреб та запитів у майбутніх фахівців, які формують нові духовні цінності майбутнього вчителя.

Важливим є план виховної роботи гуртожитку, який обов'язково включає комплекс заходів (діагностичних, профілактичних, виховних) зі студентами, які спрямовані на здійснення певних завдань: збереження та примноження традицій освітнього закладу (загалом, гуртожитку); згуртування педагогічного колективу; адаптації та соціалізації особистості; підтримка розвитку студентського самоуправління виховною роботою у молодіжному середовищі; відновлення на новій основі студрад, студзагонів, студклубів, суспільних молодіжних рухів, неформальних об'єднань та неформальних лідерів; створення структур, підрозділів для підтримки молодіжних ініціатив тощо.

Дійсно, план роботи у гуртожитку повинен передбачати різні заходи, починаючи від соціально-педагогічної діагностики (вивчення інтересів студентів, їх зайнятості у позанавчальний час тощо), виокремлення напрямів дозвіллевої діяльності і завершуючи організацією та аналізом (заслуховування звітів, підведення підсумків) проведених заходів. Але слід зазначити, що різноманітні види та форми дозвіллевої діяльності (мистецькі, громадські, фахові, соціальні, інтернет-дозвілля, творчі, благодійні, соціокультурні проекти, конкурси, тренінги, майстер-класи, квести, форуми та ін.) повинні відрізнятися змістовним наповненням. Проведення одноманітних заходів (бесіди, консультації, виставки), перенасичення розважальними формами відпочинку (дискотеки, вечори відпочинку), наявність «пустих» форм роботи у гуртожитку призводить до хибного педагогічного процесу, спотворення

концепції освітнього закладу – гальмує реалізацію як завдань вищого освітнього закладу, так і молодіжної політики країни в цілому.

Варто зазначити, що ефективність проведення дозвілля в цілому і в гуртожитку зокрема значною мірою визначається рівнем роботи студентського самоврядування, яке в змозі залучити більшість мешканців гуртожитку до активного проведення вільного часу, створити умови для ініціативи, співпраці та конструктивної поведінки.

Психолого-соціологічні дослідження доводять, що авторитарне керівництво (суворість, невиправдана вимогливість), як і вільний стиль у взаємовідносинах викладач-студент, не дають позитивних результатів у вихованні. Більш ефективним є демократичне керівництво, для якого властиві повага до особистості студента, спокійна ділова розмова і вимогливість. Наші дослідження виявляють певні показники: більше ініціативи, довіри, свободи для студентства – більше прояву лідерських якостей, відповідальності, самоорганізованості, самодисципліни з боку майбутніх педагогів. Це стимулює учасників педагогічного процесу до активного студентського життя. Навіть на етапі підготовки до заходів (розподіл обов'язків, написання сценаріїв, виготовлення реквізиту та ін.) здійснюється навчально-виховна місія освітнього закладу: згуртування педагогічного колективу; формування студентського активу, активістів-лідерів; виявлення талантів, здібностей, нахилів студентів; формування навичок організації дозвілєвої діяльності; творча самореалізація майбутнього фахівця тощо.

Різноманітна дозвілєва діяльність в умовах гуртожитку орієнтована на гармонійний, інтелектуальний, культурний та світоглядний розвиток особистості, формування національної свідомості, працелюбності, дисциплінованості та відповідальності майбутніх педагогів перед державою.

Важке сьогодення в Україні диктує особливі напрями дозвілєвої діяльності. Пріоритетним аспектом виховної роботи сьогодні визначена орієнтація на українську культуру, мову, народознавчі традиції, на патріотичне виховання та формування громадянської свідомості українця. Звернення до

національних свят, різноманітних патріотичних заходів є потребою сучасного стану в Україні. Тому студенти, отримуючи на лекціях знання з історії України, вивчаючи козацьку педагогіку на семінарських, практичних заняттях зможуть використовувати набутий досвід у гуртожитку, під час проведення «Козацьких розваг», зустрічей із захисниками України, конкурсів-змагань «Батл патріотів», «Ігри Героїв» тощо.

Сьогодні державна молодіжна політика України ставить за мету створити соціально-економічні, політичні, організаційні, правові умови та гарантії для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України. Головний напрям такої політики – організація змістовного і доцільного дозвілля студентської та учнівської молоді. Сфера студентського дозвілля, у якій перебуває сучасна молодь, різноманітна, складна, суперечлива. Вона не завжди має позитивний наслідок, тому виховна система сучасного вищого освітнього закладу повинна передбачати наслідки негативного впливу «шкідливого дозвілля» або «втрати часу» і принципово змінити підхід до організації, проведення та добору форм, напрямів дозвілльєвої діяльності. А найголовніше, слід пам'ятати, що студентство є тією активною, інтелектуальною, творчо-розвиненою прогресивною частиною нашого суспільства, яка здатна впливати на демократичні перетворення в державі.

Використана література

1. Новікова Л.І. «Виховний простір» як відкрита система (Педагогіка і синергетика) [Текст] / Л.І. Новікова, М.В. Соколовський // Суспільні науки і сучасність. – 1998. – № 1. – С. 132-134.

2. Сидор І. П. Соціокультурні технології в організації дозвілля / І. П. Сидор // Вісник Черкаського університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні науки. – Черкаси, 2009. – Вип. 144. – С. 146 – 149.

3. Соціально-педагогічна діяльність у студентському гуртожитку : навчально-методичний посібник / За заг. ред. Удалової О.А., Буянової Г.В. – К. : Аграрна освіта, 2015. – 335 с.

4. Шевчук І. Особливості організації дозвілєвої діяльності студентської молоді / І. В. Шевчук // Педагогічний альманах. – 2013. – Вип. 19. – С. 277-283.